

ЕСТЕТИЧНІ ЗАСАДИ МОДЕЛІ ВСЕСВІТУ І.КЕПЛЕРА

Гапochenко С.Д., Мамалуй А.О.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Перед вищими технічними навчальними закладами України (і не тільки України) наразі постали дві проблеми. Перша більш глобальна і пов'язана з необхідністю трансформації технократичного мислення (в сенсі технічного відношення до всього) широкого загалу в напрямку більш холистичного і гуманістично орієнтованого мислення. Друга проблема зумовлена розширенням змісту і експоненціальним зростанням об'єму наукового знання, що зумовлює включення все більшої кількості предметів до навчальної програми.

У цьому контексті особливого значення набуває історія науки, предметне поле якої надає широкі можливості для ефективної інтеграції світоглядного змісту фундаментальних природознавчих наук (фізики, хімії), математики і гуманітарних дисциплін.

Уявлення, зокрема, про історію фізики складається (навіть у вчених), в більшій мірі, на основі відомих наукових досягнень, які наводяться в класичних працях, а пізніше у підручниках, за якими кожне нове покоління наукових співробітників і інженерів, навчається основам своєї практичної діяльності. Із цієї літератури часто витікає, що зміст науки складають тільки спостереження, закони і теорії, які описуються на їхніх сторінках. Прогрес фізики виступає як кумулятивний процес, яким в дійсності він не є.

Різні реконструкції історії науки (К. Поппер, І. Лакатос) здебільшого мають раціональний характер. Проте в історії науки все далі утверджується думка, що не тільки факти і спостереження визначають хід розвитку науки (наприклад, Л.Флек, Т.Кун, А.Койре). Діяльність вчених визначається насамперед деякою сукупністю загальноприйнятих уявлень, що входять до складу методології конкретної галузі науки. Серед таких уявлень особливе місце посідає уявлення про красу як зовнішнього світу, так і фізичної теорії, яка є його відображенням. Це положення розкривається на прикладі моделі Всесвіту, яка була Кеплером.